

S.O.S.

Jan-Matěj Rak

R: (Tak) vysílám zoufalé S.O.S., tak už mi, prosím tě, odpověz,
vysílám zoufalé signály jenom tak, nazdařbůh do dále,
pořád v tom neznámém terénu narážím na vlastní ozvěnu,
vysílám zoufalé S.O.S., prosím tě - odpověz(-)!

1. V opuštěné cele chladné věznice
odečítám svoje dny a měsíce,
odečítám svoje dny a hodiny,
sám jsem žalář a v něm vězeň jediný,
když dojdu k očím, myslel jsem já bláhový,
že na otázku "kudy ven?" mi odpoví,
tak našel jsem je v jedné chodbě ztracené,
našel jsem je, ale byly zavřené.

R:

2. Tak proplétám se strhanými závity,
sám před sebou dokonale ukrytý,
všude na mě padá kůra mozková,
v té pustině se člověk před ní neschová,
trhavina neznámého původu
zničila vše, bez udání důvodů,
teď na konečné stanici všech nápadů
očekávám svůj poločas rozpadu.

R:

R: Ta da da ...